

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 29. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 381 (alm. del) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 381:

Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder og hindringer der er for at en dansk statsborger, der gennem en årrække har haft lovligt ophold i Sverige sammen med en udenlandsk ægtefælle, kan få sin ægtefælle med til Danmark? Vil ministeren oplyse, hvornår et sådant par vil blive omfattet af reglerne om fri bevægelighed i Norden og i EU? Er der restriktioner på adgangen til at få CPR-nummer, hvis man flytter fra Sverige til Danmark med en udenlandsk ægtefælle?

Svar:

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet har forstået spørgsmålet således, at det relaterer sig til den situation, hvor en dansk statsborger vender tilbage til Danmark efter at have benyttet retten til fri bevægelighed i medfør af EU-retten (den såkaldte sekundære fri bevægelighed).

2. Opholdsdirektivet regulerer efter sin ordlyd ikke retten til familiesammenføring i forbindelse med anvendelsen af den sekundære frie bevægelighed. EU-Domstolen har imidlertid i en række domme fastslået, at opholdsdirektivet skal anvendes analogt med hensyn til betingelserne for en tredjelandstatsborgers afledte ret til familiesammenføring i unionsborgerens egen medlemsstat.

Det følger således af EU-Domstolens praksis, at en unionsborger, der vender tilbage til sin egen medlemsstat efter at have haft reelt ophold i en anden EU-medlemsstat, kan opnå familiesammenføring med sine familiemedlemmer – herunder familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere – efter EU-reglerne.

Der er i en sådan situation ikke tale om en selvstændig opholdsret for familiemedlemmet, men derimod om en opholdsret, der er afledt af en unionsborgers udøvelse af retten til fri bevægelighed.

Der er imidlertid ikke tale om en absolut ret. En tredjelandstatsborger, der kan aflede en opholdsret af en unionsborger, der har gjort brug af den sekundære

26. februar 2018

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 1904
Akt-id 362401

fri bevægelighed, vil således efter omstændighederne kunne nægtes opholdsret i unionsborgerens hjemland under henvisning til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Det bemærkes, at der i den forbindelse altid vil skulle foretages en konkret vurdering.

3. Dansk praksis om adgangen til familiesammenføring på grundlag af den sekundære fri bevægelighed er baseret på EU-Domstolens praksis.

Der stilles bl.a. krav om, at den danske statsborger har udnyttet sin ret til fri bevægelighed i en anden EU-medlemsstat som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende, udstationeret, studerende, person med tilstrækkelige midler eller pensionist mv.

Det er endvidere et krav, at den danske statsborger har haft etableret et reelt og faktisk ophold i en anden EU-medlemsstat. Der skal således have været tale om en reel og faktisk flytning og ikke blot et kortvarigt ophold for eksempel på et hotelværelse. I tilfælde, hvor der foreligger tvivl om, hvorvidt en dansk statsborger har haft etableret et reelt og faktisk ophold i den anden EU-medlemsstat, kræves der dokumentation herfor.

Det er også et krav, at den danske statsborger og familiemedlemmet har haft et reelt samliv i den EU-medlemsstat, hvor den danske statsborger har udnyttet sin ret til fri bevægelighed, og at familiemedlemmets ophold i EU-medlemsstaten finder sted under den periode, hvor den danske statsborger benytter sin ret til fri bevægelighed. Derimod kan der ikke stilles krav om, at familiemedlemmets ophold i EU-medlemsstaten har været lovligt.

4. Spørgsmål om registrering i CPR og tildeling af personnummer henhører under Økonomi- og Indenrigsministeriet. Udlændinge- og Integrationsministeriet har derfor indhentet et bidrag fra Økonomi- og Indenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

”Efter § 1 i lov om Det Centrale Personregister (CPR), jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017 (CPR-loven), er formålet med loven bl.a., at CPR indeholder grundlæggende personoplysninger om enhver, der har et personnummer, at enhver folkeregistreres på den adresse, hvor vedkommende bor og opholder sig, og at oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse deri.

CPR-loven indeholder nærmere bestemmelser om kommunernes folkeregistrering (bopælsregistrering) i CPR i forbindelse med tilflytning fra udlandet. Efter CPR-lovens § 16, stk. 1, kan der ske registrering i CPR af tilflytning fra udlandet, hvis opholdet her i landet skal vare over 3 måneder. Efter § 16, stk. 5, kan en kommunalbestyrelse kun registrere en tilflytning, hvis vedkommende har en bopæl eller et fast opholdssted her i landet, jf. CPR-lovens § 6, stk. 1 og 2, og herudover opfylder betingelserne i CPR-lovens § 17. Efter CPR-lovens § 17, stk. 1, er det en betingelse for registrering i CPR af tilflytning fra udlandet for ikke-nordiske statsborgere, at disse enten har opholdstilladelse eller -bevis efter udlændingeloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller har en bekræftelse fra den relevante udlændingemyndighed på, at de efter udlændingelovgivningen er fritaget for opholdstilladelse eller -bevis.

Hvis en dansk statsborger flytter fra Sverige til Danmark med en udenlandsk ægtefælle, skal vedkommende således have en bopæl eller et fast opholdssted her i landet for at blive bopælsregistreret i CPR, ligesom vedkommendes udenlandske ægtefælle for at blive bopælsregistreret i CPR skal have enten en opholdstilladelse eller et opholdsbevis eller kunne fremvise dokumentation for vedkommendes fritagelse herfor.”

Inger Støjberg

/

Merete Milo